

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Mr. 15.

Parkland, Wash. 15de April. 1898.

8de Aarg.

Lukken.

Sig, hvad skal jeg Lykken finde?
 Si i Mørket hvor den,
 Si i Munden hvor den,
 Vist er dens Rige
 Lidop maa du hige
 I Sandhedstytiet
 Der skal du Lykken finde.

Sig, naar skal jeg Lykken finde?
 Naar din Sjæl er baret
 Men fra rogen, Gædet,
 Naar det blir du Helt
 Klarliged at byrte
 I alt med alle
 Da skal du Lykken finde.

Sig, hvad kan mig Lykken sige?
 Guld og grønne Skove
 Vil den ikke love;
 Nei, dens Skatte rinder
 Men i Hjertets Andet;
 I et Fred og Glæde
 Der vil mig Lykken sige.

Sig, hvorlænge Lykken varer?
 Et den kort du tæner
 Og til Segn og Væder
 Sender dine Blister;
 For den følger ikke
 Den kan de Lykke
 Den evigt, evigt varer.

Fremstridt.

Man liker gjerne at stryde over den nuværende Tid som en Fremstridets Tid. Og det er vistnok en uneglelig Ting, at Verden især i de sidste fire Aarhundreder i visse Ting har gjort saa hurtige Fremstrid, som den ikke har gjort i Aartusinder. Beundringsværdige er blandt andet vor Tids Fremstrid paa Naturvidenskabs Omraade. Dybere og dybere har man trængt sig ind i Naturens hemmelige Verklæder, har fundet ud dens hemmelige underbare Kræfter og Egenskaber og taget dem i sin Bjeneste. Ved Anvendelsen af en vis Materie kan man nu i nogle Tilfælde bringe et Budskab tusinder af Mile. Ved Anvendelse af Dampkraften bliver nu store arbejdende Kunstværk satte i Bevægelse, som ofte kan gjøre det samme Arbejde som tusinde Menneskehænder. Ved Anvendelse af den samme Kraft farer man ligesom i Flugt afsted over de længste Stræk-

ninger til Lands og til Vands. Lige-
 saa beundringsværdige er vor Tids
 Fremstrid i Sprogkyndighed, i Hi-
 storie, i Oldkyndighed. Hvad der er
 steet for tusinder af Aar siden, har de
 lærde ved Hjælp af disse Videnskaber
 nu ofte bedre Greie paa, end de, som
 bare levede nogle saa Aarhundreder ef-
 ter de nu opklarede Tildragelser. Næ-
 sten hvert Aar bringer med sig nye Op-
 findelser, der over den største Indbildelse
 paa det menneskelige Vios Raar. Her-
 til kommer, at Folkene med større og
 større Jær strider for, at en enkelt
 Magthaves Willie ikke længere maa
 være den højeste Lov, men at de som
 medregjerende kan saa Del i Styrelsen
 og Drøningen af de Ting, som er fælles
 for dem begge.

Allt dette er Kjendsgjæringer: det
 vilde derfor være Daarstab at ville negte,
 at vor Tid er en Fremstridets Tid.
 Men et andet Spørsmaal er det: Kan
 man derfor virkelig kalde vor Tid den
 lykkeligste fremfor andre Tider?

Vistnok gives der mange, som ikke
 kan prise høit nok vor fremstridne Tid.
 Med Stolth. d taler man om vore from-
 me Forfædres Tid som en Mørthedens
 og Overtroens Tid eller dog som en
 Barndommens og Umyndigheds Tid,
 medens man priser vor Tid som Op-
 lysningens Tid, som en Tid, i hvilken
 Mennesket er kommet frem til Moden-
 hed og har naaet Myndighedsalderen.
 Med en hed Begejstringens høie Ord taler
 man om den gyldne Tid, som man i
 Aartusinder forgjæves har strædet efter,
 men som nu endelig skal være brudt
 frem.

Men jeg spørger eder: Er vor Tid
 virkelig blit en lykkeligere Tid paa
 Grund af de mange Slags Opfindelser
 og de Fremstrid i mange Kunster og
 Videnskaber, som den har gjort? Er
 de Byrder af Bekymringer, som engang
 trykkede Menneskeheden, derved virkelig
 blit tagne væk? Er endelig dens Laarer
 blit lærrede, dens Sut stillede, dens
 Saar helede? Er der nu blit Fred
 blandt Folkene, saa at de kan omdanne
 sine Sværd til Plogkær og sine Spyd
 til Haller? Har nu Lykke, Velgjænsse
 og Tilfredshed sættet sig iblandt Væg-
 folk og i Familieme, saa at enhver uden
 Frygt kan bo under sin Vinstol og sit
 Figentræ? Al nei, aldeles ikke! Se
 bare paa den nu levende Slægt, saa
 vil I finde, at den med alle sine Frem-

strid og med alt sit Stræb over den
 nuværende Tid endnu rastløs jager og
 render efter Fred og Lykke, som den ikke
 kan finde. Saa snart som der bare
 kommer Efterretning om, at der i et
 andet langt bortliggende Land er mere
 Guld og Sølv at finde, er der tusinder,
 som drager afsted, sætter Liv og Helse
 paa Spil og søger i det fjerne Land
 den Lykke, som i Hjemmet flyede fra
 dem. Det er vistnok kommet til det
 Punkt, at næsten enhver pulker paa
 den medsydte Kæ, som han tror, at han
 har til jordist Frihed og Lykke, og
 Hunger og Tørst efter Vedring i de
 jordiste Raar er vistnok blit mere bræn-
 dende blandt Menneskene, men den Lyk-
 ke, hvor efter man higer, er ikke kommen.
 Bekymringernes Byrde er blit endnu
 tungere, Menneskehedsens Laarer og
 Sutte er blit endnu mere forøgede, Rid
 og Strid blandt Folkene har taget mere
 til, ulykkelige Vægteslæber og Familier
 er blit mere og mere hyppige, ja Selv-
 mord og Forvilelse hører til Dagens
 Orden.

Daarstab, Daarstab er det derfor at
 vente Vedring i de jordiste Raar og
 Lykke og Fred af Fremstrid i en Del
 Kunster og Videnskaber. Disse Frem-
 strid er kun en nødvendig Bølge dels
 af Egennytte, dels af de forøgede Be-
 hov. Spørger I, hvad Slags Frem-
 strid det er, som alene kan gjøre Men-
 nesket lykkelig, saa svarer Guds Ord:
 Fremstrid i Helliggjærelse.

Dagen efter Frihed.

Saa længe vi er unge, higer vi efter
 Frihed og Uafhængighed: vi ser lang-
 selsfuldt frem til den Tid, da vi skal
 kunne gjøre, som vi vil, og Maders
 Haand, som i dette og hint lægger
 Vaand paa os og holder os tilbage,
 fjæles ofte som et Nag, vi gjerne var
 kvit. Men Tiden iler, og næsten før
 vi ved af det, naar vi ved det attraaede
 Maal, og „kan gjøre, som vi vil.“
 Men nu lærer vi ogsaa snart, at dette
 ikke er saa herligt, som vi tænkte os til:
 Maalet er naaet, men det bragt os ikke
 den Tilfredshed, som vi ventede, og vi
 ser nu med Bemød tilbage paa vor
 Barndoms og Ungdoms lykkelige Dage;
 vi ønsker, at vi kunde sættes saa mange
 Aar tilbage igjen, og at alt kunde være,
 som det dengang var. Men nu er det

for sent, og kort Tulle kan aldrig op-
 fylde, om vi end følge det med Graad.

Moders advarende Røst er forstum-
 met, og hun, som i sine Dage sandt det
 bedt om og da at holde os tilbage og
 hindre os fra at gaa, hvor vi mest hav-
 de lyst til, ligger nu i sin Grav og
 naar os ikke mere i Veien. Men hvor
 glædelig gav ikke mangen en alt, hvad
 han har af jordist Frihed, om han
 endnu engang kunde høre den kjæde
 Røst og føle den veiledende Haand,
 som før maatte ofte syles ham en
 Byrde. E.

Fællesregjeringen.

De forenede Staters Regjering er,
 som Abraham Lincoln har sagt, en Re-
 gjering af Folket, ved Folket og for
 Folket. Folkeregjeringen eller Aertals-
 vældet er her ikke Bisag eller Parliam-
 den er Væsenet selv ligesom Cnevalde
 og Stormandsvalde har været det i an-
 dre Stater. Forfaavdet er de forenede
 Stater noget helt nyt og elendommeligt,
 der ved Sammenligning med tidligere
 Statsformer viser flere Ulygheder end
 Lygheder. Det nordameritanske Styre-
 set er langt anderledes end det, som
 den gamle Verden har et opoisse. Saa-
 ledes var det saantaldte Aertalsvælde
 bare et saantaldte Aertalsvælde, alle saantaldte
 Statsforfatninger bare Byforfatninger.
 Ved sine uforenlige Modsetninger og
 uophørlige indbyrde Krige gjorde
 Grækerne det umuligt for os at kunne
 besaa. Rom taalte ikke nogen Frihed
 udenfor sine Mure, ikke bare Krige, al-
 drig Fred, og Konsulerne maatte følge
 det Drag, som gik igjennem Folket.
 Dermed kan den amerikanske Præsident
 alene vise sin Storhed som Fredsfor-
 høveren Athen eller Rom eller Venedig
 eller Nederlandene led de Vanstræ-
 ninger, som de tog eller paa andre
 Maader til sig i, saa de samme Kællig-
 heder som Grevlandene; det er først de
 forenede Stater i Amerika, der i denne
 Henseende yder det, som Hæderlighed
 og Visdom byder.

Sit ligefremme Udtryk sender Folke-
 herredømmet i den almindelige Stem-
 meret. Denne Kæ, som i vor Republik
 tillommer enhver Væger uden nogen
 som helst Indskrænkning, er et værdi-
 fuldt, uafstærligt Fortrin, som de
 forenede Stater i Amerika gir sine

Borgere fremfor andre Lande. I vort Land har i Virkeligheden enhver enkelt Ret og Anledning til i Forening med sine Meningsfæller at gjøre sin politiske Overbevisning gjældende i Livet og at ta den samme Del i Landets Regjering som enhver anden. Men ogsaa her og netop her gjælder den Sætning, at særegne Rettigheder fører ogsaa med sig særegne Pligter, og den amerikanske Borger, der roser sig af sin Frihed i Almindelighed og sin Stemmeret i Særdeleshed uden at nytte den paa en samvittighedsfuld Maade til Landets Vel— hvad andet gjør han i Grunden, end Storkarene i den gamle Verden som gjør sig latterlige og foragtelige ved at pukke paa sin Slægts Forrettigheder i Samfundet uden at stræve efter at gjøre sig værdige til dem og derved gavne Almenheden.

Men den første Betingelse for en rigtig Udøvelse af Stemmeretten er, at man kjender til det Lands Indretninger, som man ved sin Stemme skal bidrage til at udvikle og forbedre, at man kjender til de Grundsætninger, der ligger til Grund for Landets Forfatning, og den Maade, hvorpaa disse Grundsætninger skal bligjennemførte. Af denne Grund er det slet ikke noget ubilligt Forlangende, naar man kræver af dem, som ønsker at bli Borgere af de forenede Stater, at de i Forveien skal godtgjøre, at de kjender deres Forfatning. Men vi maa sæbent tilstaa, at i dette Stykke finder vi store Mangler iblandt os. Vort Lands Borgere tar vistnok i stor Maalestok Del i det politiske Liv, og ved hvert Valg er der Hundreder tusinder, der trænger sig frem til Stemmekassen for at hjælpe sit Partis Kandidater til at faa den Stilling, de ønsker at komme ind i; men den rette Indsigt i de politiske Spørgsmaal, som der skal afgjøres, skorter det mere paa, end man skulde tro, og denne Mangel tjener ikke til Landets Velfærd.

Men hvorledes og paa hvilken Maade skal man erhverve sig disse Kundskaber? I Landets Skoler gives der i Historietimerne Anledning til at indprøve Disciplene en Del Ting angaaende Landets Styresæt; men det kan paa ingen Maade gjøres i den Udstrækning og med den Grundighed, som er nødvendig for oplyste, klart og selvstændigt tænkende Borgere. Dertil er Tiden for kort og Modenheden hos Disciplene for liden. Men desuden gives der her tusinder og atter tusinder af Borgere,

som kom til dette Land i en Alder, da de ikke kunde gaa i Skole, og af hvem det dog ikke vel maa forlanges, fordi de vil bli Borgere, at de skal ha et tilstrækkeligt Kjendskab til Landets Forfatning og Indretninger. For dem er der derfor intet andet andet at gjøre end ved Selvstudium at erhverve sig disse nødvendige Kundskaber. Men paa Grund af det daglige Madstræv er det de færreste, som har Anledning til at studere denne Sag i Sammenhang, og de maa derfor se sig om efter andre Hjælpe midler for at naa sit Maal.

Men dertil er der intet, som egner sig bedre end et Blad, til hvis Læsning enhver kan finde Tid. Pressen vil og skal jo være en Fører for Folket angaaende det offentlige Liv, og dens Pligt er det derfor at udfylde de Huller i Kjendskabet til vort Styresæt, som findes hos Læserne.

Koransen ret bedømt.

Koransen, muhamedanernes bibel, er vel endnu den dag idag en bog, som læses af faa, men beundres af mange. Vi har jo været vant til fra snart sagt de utroligste hold at høre skriftet hævet til skyerne. Snart er det bogens profetisk-inspirerede tone man har dvælet ved, snart dens ophøiede principer og noble tanker. Men fornemmelig har man dog til overflod beundret dens formfuldsædte, ædle stil, som til sine tider naar en sublimitet, der minder om det overnaturlige, — hvilket da atter skal tjene som bevis for bogens guddommelige udspring.

I modsætning til denne ros kan det være interessant at høre, hvad en kompetent mand dømmer om bogen. Denne mand er Dr. Dick af Glasgow, ob. 1833. Og hvad han siger, har saa meget større værd, som han var en mand, der i sin person forenede grundig lærdom og en skarp forstand med en sjelden sandhedskjærlighed. Hans dom er da selvfølgelig heller ikke en anden haands, og om den end er gammel af aar, tør den dog være ny for de fleste. Jeg citerer fra hans: „Lectures on Theology,“ voi. I, lect. IV:

„Vi skal ikke spille vor tid med at betragte Muhameds foregivne aabendaring, som har været antaget af en stor del af den menneskelige slægt i Asien, Afrika og Europa. Dens ophavsmand var ude af stand til at fremføre noget bevis for dens guddommelige oprindelse, uden sin egen forsikring om, at den var

meddelt ham af engelen Gabriel. Dersom han talte om mirakler, saa var det sandt, han alene havde været vidne til; andre kunde saaledes selvfølgelig ikke bygge sin tro paa dem. Han appelerede vi-tnok til Koranens indre fortrinlighed som et bevis for, at den har et høiere udspring end den menneskelige kløgt, og har saaledes underkastet den kritikens bedømmelse. Stilens skjønhed har været priset af kompetente dommere, men dette indskrænker sig blot til et bevis for forfatterens smag og berettiger i højeste fald, at man stiller bogen i række med de glimrende frembringelser af andre tider og lande. Men det er alene sproget, som har krav paa beundring; bekvendskab med indholdet er tilstrækkelig til at overbevise os om, at det er et menneskes arbejde, og det et menneskes, som paa ingen maade udmærkede sig ved intellektuelle evner. Den er et mislykket forsøg paa sammenhængende rapsodier; der er en overflod af taabelige og puerile bemærkninger, og havde den optraadt blandt et folk, hvis smag og dømmekraft var dannet ved litteratur og videnskab, vilde den have mødt en almindelig afsky og foragt. Nogle partier har ofte været citerede som prøver paa det i sandhed sublime, men de er blevne pri-ste langt over fortjeneste paa grund af det jammerlige toleri, blandt hvilket de forefindes, ligesom en grøn plet, beplantet med træer og rig paa vandkilder, synes et rent paradys for den, som i mange dage har reist over tørre og sandige ørkener. Naar alt kommer til alt, er de partier, som saa høit prises, ikke originale, men er oiensynlig laante fra den hellige Skrift og har desuden lidt skade ved at passere gjennem bedragerens klodsede hænder. Af senere dato enden jødiske og den kristelige anbe-baring, staar Koranen i gjældsforhold til denne for hvert sandhedskorn, for hver ædel tanke, den indeholder; og disse ophæves igjen ved dens løgne og umoral-skheder. Den bærer ikke spor af et guddommeligt præg; den er svanger med latterlige beretninger og overtroiske forskrif-ter; medens den, uden grund, indprenter totalofhold fra vin, indrømmer den en næsten grænse-løs frihed i seksuelle udsicel-ser; de evige straffe, som den truer med, er — skjönt ridsom-me for det dyriske i vor natur — kun frugten af en lav og barn-agtig indbildningskraft; og det paradys, den lover sine efter-

Telephone ..... Parkland

KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Stu-
dents supplies a speciality.

PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

H. V. ROBERTS,

Embloege.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Av. Tacoma

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester,
Udfører al Slags Snedkerar-
beide.

Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, - - - WASH

A. G. BONNER,

Fotografist.

Portrætter

Reparat og forbedret.

Alt Arbeide

Skannet af den 10th March

947 C Str. TACOMA, WASH.

HOUGHTON & SMITH
Printers.

Good work.
Quick work.
Prices Reasonable.

1113 C. Street. TACOMA, WA.

følgere, er et bordel. Vi antager, at dersom en aabenbaring kommer fra Gud, vil den ogsaa bære præg af hans sødelige fældkommenhed, ligesom et menneskeligt værk aabenbarer den aands kræfter og naturen, som udførte det. Koranen er gjen- nem trængt af den overtro og bærer nøiagtigt billedet af det ryggesløse menneske, i hvis hjærne den blev udklækket. Og fuldstændig biottet baade for ydre og indre vidnesbyrd om sandhed, blev den først udbredt og opretholdes endnu ved hjælp af sværdet. Dens fremgang beviser blot, at Muhamed var en erobrere, og at hans efterfølgere, ophidsede til raseri ved entusiasme, var for stærke for de nationer, i hvis besiddelser de gjorde indfald under halvmaanens fane. Der gives intet tilfælde, hvor et folk antog Muhameds religion som følge af en rolig, upartisk undersøgelse af dens fordringer." — K. X.

Erøtten om Æslets Skygge.

At føre Sag er lige saa tosket og naragtigt som at gaa god for en, især da det angaaende det sidste staar skrevet: „Den der gaar god for en, maa betale," — og „En Tosk er den, der gaar god for en." Saa taler Skriften, og saa var det allerede paa Salomons Tid.

Hvad nu den nævnte Sag angaar, der allerede blev ført for 3000 Aar siden, saa er den, saaledes som det ofte sker, endnu ikke fuldt afgjort. For Grækerne forstod lige saa godt som de berømte Yankier at ende Trættene med Taalmodighed og—Penge.

Striden opstod, som sædvanligt, af den ubetydeligste Ting. Tandlæge Stration, født i Megara, havde allerede for flere Aar siden sat sig ned blandt sine Landsmænd i Abdera. Paa sine Reiser førte han med sig Tandpulver, Tinkture og forskjellige hemmelighedsfulde Midler, der hjalp Menneskene af med alle Slags Svagheder—vistnok for gode Penge. Dertil havde han et Æsel, som maatte bære den tunge Græker tilligemed hans Lægeraad og Madvarer. Men da dette blev sygt, ledede han et andet samt en Driver ved Navn Antrax.

Nu bestemte Lægen sig at reise til Markedet i Geranien. Da Solen skinnede meget stærkt, steg han af og satte sig en liden Stund i Æslets Skygge.

Men Antrax satte sig derimod og sa: „Læge, jeg lede Dem Æslet men ikke dets Skygge. Jeg forlanger for den det, som ret er." Da Striden saa ud til at skulle gaa over til Haandgribeligheder, og begge to var hidsige Karer, gik det snart til Ende med deres Fornuft. Det blev alut med Reisen, og de gik tilbage til Abdera. De ilte afsted til Dommer Philippides og klagede hinanden. Men da den vordige Herre i Førstningen syntes at holde til Lægens Side og kaldte Skyggen en Biting, brød Antrax ham af og sa i en skrigende Tone, at han ikke forstod deres Arier, men at han vilde ha sin Ret.

Dommeren vilde nu, at Lægen skulde betale Æseldriveren en halvDrakme for Brugten af Skyggen. Men den lærde tede sig endnu værre og skreg sig hæs, idet han sa, at han intet skyldte og intet vilde gi.

Under denne Ordkamp kom to Sykofanter (Lovvrængere), som stemte de stridende til endnu større Uforligelighed, især da de mærkede, at de her kunde tjene noget. Men da det imidlertid var bliit mørkt, blev Æslet sat ind i Byens Stald og foret paa offentlig Kostna.

Snart talte hele Byen om denne mærkværdige Sag, for Æslet havde allerede kastet sin Skygge over hele Abdera. De fleste sluttede sig til det ene eller det andet Parti, nogle holdt med Lægen, andre med Antrax, men de ligegyldige holdt med Mester Langøre.

Nu kom Sagen for de 20 Lagmænd i Nemesis Hal. Disse vise Mænd sad i fire Maanedes og la ud om Æslets Skygge, og den næste Morgen skulde Sagen endelig afgjøres. Hele Byen strømmede til.

Stration hørte til Datidens Skomagerlang, fordi man betragtede Saar — og Tandlægerne som Menneskefikkere. Oldermanden erklærede: Han vilde hellere stikke sig ihjel med sin Syl end la sine Laugsbrødres Rettigheder bli saa grovt krænkede og det af en Æseldriver.

Men Antrax forstod ved Kvindelis og Rænker at vinde Overpresten for sin Skygge.

Melitas, Rettens Talsmand, sammenfattede nu Grundene for og imod og sluttede efter en længere logisk Tale saaledes: „Den klagede havde hart Ret til at benytte Skyggen; Klageren maa derfor afvises og betale Sagsomkostningerne." —

Men den klagede Sykofant blev harm over denne Dom og

kaldte den uretfærdig og vilde derfor indanke Sagen for det ærværdige Senat, og dermed kom den ind paa det tredje Trin. Sagen blev alvorlig. Byen delte sig nu i to Partier, og deres Vittigheder var uendelige. Enhver maatte høre til det ene eller det andet Parti. „Siden det nu skal være et af to", sa de ligegyldige, „saa vil nu enhver bra Kar hellere være et Æsel end en Skygge." Naar man derfor mødte nogen paa Gaden, spærte man: „Er du en Skygge eller et Æsel?"

Men det værste var, at de kjære Kvinder ogsaa sluttede sig til de to Partier, og Mændene hjemme hørte enten til Æsel- eller Skyggepartiet.

Styrelsen i Abdera kunde ikke finde noget lignende i de gamle Bøger. Og Senatets Visdom kom ogsaa snart tilkort. Det var slomme Tider.

Kun Æslet aad sit For ubekymret, for det blev foret paa Statens Kostna og plejede sin Magelighed; og dog var det ikke nogen forbrøderisk Anarkist, men bare en uskyldig dem Socialist.

Det ophidsede Folk stod i Begreb med at storme Raadhuset. Da besluttede Senatet at ligge Sagen frem for 400 Mandraadet. Sagen angaaende Æslets Skygge havde forstyrret hele Republikens Fred, for der kom Stans i alle Forretninger. List, Klogskab og Penge opløstes til intet af de høje Brændinger, som de plaskende Aander frembragte. Endelig nærmede Afgjørelsens Dag sig. Men enhver bar en Dolk under sin Kappe, andre havde våbnet sig med Stokke, og Kvinderne tænkte paa Sopelmskaffet. „Hvis vi ikke faar Ret," skreg Antrax's „Skygge"—Venner, „saa skal vi nok skaffe os Ret." Men hvad de ophidsede Folk gjorde for 2000 Aar siden, har allerede forskjellige Gange gjentat sig her i Landet. Fortiden kommer ofte tilsynne i Nutiden.

De 400 tog sin Plads foran Apollos Tempel, omgivne af det orkesløse Folk. Afgjørelsens mærkværdige Dag blev indledet med Musik. Prostepartiet rev paa Grund deraf alle Slags Vittigheder af sig. Her er en af dem: „Dette Adagio lyder jo, som om det skulde synges Tandbryder Strations og Mester Knærens Skytsaand til Graven." „Den hele Musik," mente en anden, „fortjener at bli gjort om Skyggen og hørt af Æslet." Saadanne tørre Vittigheder holdt Blodet varmt i det lystige Folk og satte det i en naturlig-komisk

THE RED FRONT

"Tænk" med et stort Lager af Hættelæder
Fløjl og bellocende af de
nyeste og moderne

Cutaway Suits
Single Breasted Sack
Suits
Double Breasted
Sack Suits
Round Cut Suits

Clay Workeds, Serges og
Cassimere smagfulde
og vafre Mønstre.

Intet Bralet, ingen falske Baasbande,
Intet Humbug'alg. Deres Saker er
af de bedste, som kan erholdes
for Penge og Tjædet
for Kontant.

Om, se og overbevis dig om, at du
hos os skal finde Saker til Priser,
som er værdt at tjænde
Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50
og opover

The Red Front Clothing &
Shoe Company.

1310 Pacific Avenue.

Dans Telefon, Tjælyrer.

J. M. Arntson,
North Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saafom Skjæder, Kontrakter, m. m.
Rooms 212-213 Nat. Bank Com. Bldg.
Cor. Pacific Ave. & 13th St.
TACOMA, - - - WASH

Student-
Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages

Stemning og dæmpede tillige Partifidenskaberne.

Efter at Formanden havde aabnet Mødet, talte Strations Sagfører først: han skreg højt og holdt under alle Slags Grønser og latterlige Gebærder en lang Tale, hvorfor Folket tilklappede ham stærkt Bifald. Antrax's Forsvarer talte kort og forbløffede Folket, idet han sa, at alle, som holdt med Tandflickeren, var udelukkede fra Tempelens Velsignelse.

Der høie Rand maatte høre slomme Ting saa som: „Klageren har tag feil, den klagede har tag feil, Sykofanterene har begaaet den største Feil, det samme har alle Retter gjort: derfor overlader jeg til eder at dømme saaledes som Guderne gir eder det ind.“ Saaledes raabte Tandhøgens Forsvarer.

Ak, ogsaa det høie Rand sad under Æslets Skygge! Og Æslet, ja, det var ikke blit fodere. Staldmesteren strigtede og kransede Langøret og førte det henimod Apollopladsen. Gadegutterne gjorde en svare Støi, saa at den høie Domstol studsede og blev forstyrret.

Med langsomme Skridt nærmede Stridens Gjenstand sig. „Der,“ raabte en, „der kommer Æslet selv!“ — „Det vil vel hjælpe Dommerne til at komme til en Afgjørelse,“ bemærkede en anden. Og en tredje skreg: „Det har gjort det af med os! Gid Livene havde ødt det op! Op, det skal betale Løken!“ Og i Storm kastede alle sig over det uskyldige Æsel, indtil det snart blev revet i mere end hundrede Stykker.

Imidlertid svingede Sykofanterne sine Dolke, men skjulte dem hurtigt, da deres Æsel saa raskt var hugget i Stykker. Dermed var den „gordiske“ Kande løst.

„Takket være Æslet!“ raabte Formanden leende, „med al vor Visdom havde vi ikke kunnet gi Sagen en heldigere Udgang. Det uskyldige Æsel, Aarsagen til denne endeløse Trøtte, er nu blit Offeret. Folket har kjølet sit Mod paa det.“

„Da nu Æslet selv er kommet af Dage, saa er det ogsaa forbi med dets Skygge. Jeg foreslaar derfor, at vi betragter hele Æsel-sagen for at være afgjort; at Omkostningerne blir dekkede af Byens Indtægter; at der paalægges begge Parter evig Taushed, at der paa offentlig Bekostning blir sat Æslet et Minde, os og vore Efterkommere til evig Ihukommelse: hvor let en stor og berømt Republik kan bli ødelagt,

bare paa Grund af et Æsels Skygge.“

Dette Forslag blev enstemmig antat. Og fra den Tid levede Folket i Abdera uden Rettergang i stor Fred. Og den, som er klog, gjøre nu ligedan. For at Skade skulde jo Menneskens Børa bli kloge, om ikke rige.

Abendschule Kalender.

Om det Skriftendommen paa historisk Grund?

(af Paa. S. S. Sagen)

[Fortset.]

Der er god Grund til at tro, at paa hans Tid var Evangelisternes og Apostlenes egenhændige Skrifter i Hænderne paa de Menigheder, som de var stiledede til. Han skriver blandt andet: „Vil du endnu bedre tilfredsstille din Videbegjærighed i de Sager, som angaar din Frelse, saa gaa til de apostoliske Menigheder, hvor Apostlenes Lærestole endnu er besatte, og hvor deres autentiske (egenhændige) Breve endnu læses, ud af hvilke deres Stemmer endnu lyder og deres Ansigter lyser. Er Akaja nærmest dig, saa har du Korinth. Er du ikke langt fra Mædonien, saa har du Philippi. Naar du kommer til Asien, saa har du Efesus. Men er du i Nærheden af Italien, saa har du Menigheden i Rom, hvor man vil give ogsaa os Medhold og Vidnesbyrd.“

Vibører, hvad han siger. Hvad vilde vel han, som levede bare 100 Aar efter Apostlene, have sagt, dersom han ved sine grundige Forskninger ikke havde fundet det nye Testamentes Skrifter egte? — Marcion søgte at udgive et falsk Evangelium; men det blev straks opdaget.

Han siger videre i sin fjerde Bog af sit Skrift mod Kjættererne Marcion: „Lad os derfor se, hvilken Melk Korinthierne har modtaget af Paulus; efter hvilken Regel Galaterne har været ivrettsatte; hvilke Lærdomme Filipenserne, Thessalonicenserne og Efesierne har modtaget; hvad ogsaa Romerne i vor nærmeste Nærhed har faaet høre, hvilke Petrus og Paulus har efterladt Evangeliet, beseglet med deres Blod.“

Vi har ogsaa de af Johannes samlede Menigheder. Thi omend Marcion forkaster ogsaa Johannes's Aabenbaring, saa vil dog den hele Rækkefølge af Biskopper lige op til Johannes som deres Oprindelse holde fast ved ham som dens Forfatter. Saaledes bliver ogsaa de øvrige

Skrifters Egteheder kjendt. Her ser vi altsaa, hvorledes man paa Tertullians Tid undersøgte, om det nye Testamentes Skrifter var egte. Man gik til de Menigheder, til hvilke Brevene eller Skrifterne var stiledede, og undersøgte, om den hele Rækkefølge af Biskopper lige op til Skrifternes Forfattere, mundtlig, om de levede, eller i efterladte Skrifter, om de var døde, erkjendte de apostoliske Skrifter Egthed. Den Tid, kun lidt over 100 Aar efter Apostlenes Død, havde man den bedste Anledning til at forvise sig om Skrifternes Egthed, og det blev ikke undladt, men gjort med stor Nøiagtighed og Samvittighedsfuldhed, — og bevidnes for alle kommende Tider, at Skrifterne er egte. At man nu, saa lang Tid bagefter, vil komme med Paastande om, at det nye Testamentes Skrifter er nægte, viser ikke alene Løstindighed, men Ugudelighed: thi man vilde ikke finde paa at gjøre det med noget andet Skrift i Verden, som kun har en Tienedel af de Vidnesbyrd for sig som det nye Testamentes, og man har heller ikke gjort det med andre Skrifter end Guds Ord.

Tertullian fortsætter videre: „Derfor siger jeg:“ Lukas's Evangelium, som vi her nærmest tager i Forsvar, har fra den Tid det blev udgivet, Gyldighed hos hine (Menigheder), og ikke blot hos de apostoliske, men hos alle Menigheder, som er forbundne med hine i Sakramentets Samfund. Marcions (Evangelium) derimod er hos de fleste ikke engang kjendt, ja hos ingen er det kjendt, fordi det ikke har en saadan Oprindelse (som hint). Vistnok har ogsaa dette (Marcions) Evangelium Menigheder, men de er ligesaa nye som falsktroende, og naar du søger efter Vidnesbyrd for det (Marcions Evangelium nemlig), saa vil du lettere finde et apostatisk end et apostolisk, et nemlig, som stammer fra Marcion selv eller fra hans Tilhængere. Hvepsene gjør ogsaa Honningblærer. Marcioniterne gjør ogsaa Menigheder. De apostoliske Menigheders Anseelse vil aflegge Vidnesbyrd ogsaa for de øvrige Evangelier, jeg mener nemlig det af Johannes og det af Matthæus; ligesom ogsaa for det af Markus forfattede, som tilskrives Petrus, hvis Folk han var.“ Saa langt Tertullian. Hans Skrifter beviser, at man paa hans Tid og før kritisk og samvittighedsfuldt havde undersøgt det nye Testamentes Skrifter med Hensyn til Egtheden, og de havde bestaaet Prøven. Hans

Virksomhed faldt i Slutten af det andet og Begyndelsen af det tredje Aarhundrede.

Clemens fra Alexandria var Hødningslangt ind i sin Manddomsalder. Han var en samtidig af Tertullian og døde mellem Aarene 212 og 220. Han har skrevet meget, og hans Citater af det nye Testamentes kunde udgjøre en hel Bog. Han anerkjender alle det nye Testamentes Skrifter for egte og kanoniske.

Irenæus var født i Asien og blev meget gammel. Han døde Martyrdøden under Keiser Severus 202. Han var en filosofisk dannet Mand og en dyb Tænker. Han har skrevet flere Skrifter. Det eneste, vi har fuldstændigt, er Skriftet Adversus Hæreses, det er: mod Kjætterierne; af de øvrige har vi kun Brudstykker. Han var en Discipel af Polykarp, som igjen var en Discipel af Apostelen Johannes. Han blev Biskop i Lyon i Frankrig cirka 170. I sin Ungdom havde han talt med mange, som havde modtaget Undervisning af Apostlene og Kristi Disciple. Han har i sine Skrifter Citater af næsten alle det nye Testamentes Skrifter. Han anerkjender som egte og kanoniske alle det nye Testamentes Skrifter med Undtagelse af Juda Brev, som han ikke nævner. Han taler om det nye Testamentes Koder (Samling af Skrifter) ligesaa vel som om det gamle Testamentes og beskriver begge som „Guds Orakler og Skrifter, indblæste af Guds Ord (Jesus) og Guds Aand“. Han skriver til Florinus om Polykarp, sin Lærer i Troen, følgende: „Jeg saa dig, da jeg endnu var en Dreng, i Millemasien hos Polykarp, medens du levede i Glansen af det kongelige Hof og søgte at vinde Polykarps Gunst. Thi det, som tildrog sig dengang, erindrer jeg bedre end det, som er skeet nyelig. Thi det, som vi optager i os i Ungdommen, vokser ligesom sammen med vor Sjæl og fæster sig ved os. Og saaledes kan jeg endnu udpege det Sted, hvor den salige Polykarp sad og underviste, hvor han gik ud, og hvor han gik ind, hans Maade at være paa og hans Udseende. Jeg erindrer de Taler, han holdt til Folket, hvorledes han talte om sin Omgang med Johannes og de øvrige, som havde seet Herren, og anførte deres Ord; og hvad han havde hørt om Herren, hans Mirakler og Lære af dem, som med egne Øine havde seet Livsens Ord. Hvilket altsammen Polykarp fortalte i Overensstemmelse med Skrifterne.“ Hvilke Skrifter mener han vel?—Uden-

tyl de fire Evangelier. Den, som vil forvise sig herom, læse blot Tischendorfs Bog: „Naar blev vore Evangelier forfattede“.

For Kortheds Skyld vil vi springe over Hegesip, som blev omvendt fra Jødedommen og har skrevet en Kirkehistorie, og Tatian, som har skrevet en Evangelieharmonie — begge skrev omkring Midten af det andet Aarhundrede — og gaa over til.

Justin Martyr, ogsaa kaldet Filosofen; ha. blev født cirka Aar 89 efter Kristus og led Martyrdøden under Markus Aurel cirka Aar 165. Han var altsaa født i Apostelen Johannes's Levetid i det mindste 10 Aar før dennes Død. Johannes døde jo under Trajan, som regjerede fra 98 til 117. Han siges at være omvendt til Kristendom men Aar 119, da han var 30 Aar gammel. Han havde i sin Sögen efter Sandhed gennemforsket de forskjellige filosofiske Systemer, og tilsidt det platoniske, uden at blive tilfredsstillt. Endelig blev han af en Olding gjort bekendt med Kristi Evangelium, og her fandt han fuld Tilfredsstillelse for sin rige Aand og sit Hjertes Trang.

Justins Hovedvirksomhed faldt under Keiser Antoninus Pius mellem Aarene 138 og 166. Han er et vigtigt Vidne; thi paa hans Tid maa det nye Testaments Skrifter være blevne samlede til en Bog. Han citerer det nye Testamente ordret over 200 Gange. Han citerer til Eksempel Matth. 25, 41; Mark. 8, 31; Lukas 10, 19 o. s. v. Disse Steder har han taget ordret ud af Evangelierne, altsaa maa de have været til, før han skrev, ja ligget samlede til Eftersyn for ham. Men han citerer ogsaa Johannes's Evangelium. Dette Evangeliums Affattelse har man villet sætte til efter Justins Tid; men nu citerer han det, og derfor følger uljendriveligt, at det maa have været til paa hans Tid, da det er umuligt at citere*) af en Bog som ikke eksisterer. Han henviser til Joh. 1, 1 og 14: 1, 20 og 23: 3, 2—3 („Uden nogen bliver født af Vand og Aand“ o. s. v.)

Justin har skrevet en Bog

mellem Aarene 138 og 147, som er betitlet „Dialogen med Trypho“. Trypho var en Jøde. I dette Skrift, som er skrevet mod Vantroen, nævner han som Bevis for sine Udsagn om Jesu Liv og Lære, uden at nævne Forfatterne, visse Skrifter, som han kalder „Mindeskrifter“, „Apostlenes Mindeskrifter“, „de af Apostlene gjorte Mindeskrifter, som kaldes Evangelier“, og „Mindeskrifter, forfattede af Apostlene om Kristus og hans Disciple“. Mod Hensyn til den Brug, som blev gjort af disse Skrifter, siger han: „Paa den Dag, som kaldes Söndag, forsamlodes alle, som boede i Byerne og paa Landet, paa et Sted, og Apostlenes Mindeskrifter, eller Profeternes Skrifter, bliver da læste, saakonge Tiden tillader. Naar Forleseren er færdig, saa forraader og opmuntrer Forstanderen til at efterfølge disse gode Ting.“

Fori Justin ikke udtrykkelig siger, at „de af Apostlene gjorte Mindeskrifter, som kaldes Evangelier“, var forfattede af Matthæus, Markus, Lukas og Johannes, saa har det været paastaaet, at de af Justin nævnte „Mindeskrifter, som kaldes Evangelier“, ikke er de samme, som vi nu har. Men at de var det, er umodsigeligt. Thi Origenes bevidner, cirka 75 Aar efter at Justin skrev dette, at „de fire Evangelier, af hvilke det sidste er Johannes's, er blevne antagne uden Modsigelse af hele Guds Kirke paa Jorden“. Og Clemens af Alexandria, som døde 220, siger om Evangelierne: „De af Matthæus og Lukas blev skrevne først, derpaa det af Markus, og sidst af alle det af Johannes.“ Hans Vidnesbyrd beviser, at Johannes's Evangelium var ibragt i Menighederne den sidste Fjerdedel af det andet Aarhundrede, altsaa ca. 50 Aar efter at Justin siger, at „Apostlenes Mindeskrifter, som kaldes Evangelier“, blev læste i de kristnes Forsamlinger. Nu findes der ikke det ringeste Spor af Vidnesbyrd for den Paastand, at man brugte andre Evangelier paa Justins Tid end paa Origenes's og Clemens's Tid. Det er derfor urimeligt at antage, at

man skrev uden Skilletegn og Mellemrum mellem Ordene, saa at det hele saa ud som et langt Ord, og Bogen bestod ikke af Blade, men var i Form af en Bundt Klæde, rullet sammen paa Ruller. Det var derfor ikke let at finde et bestemt Sted.

paa Justins Tid var en Samling af Apostlenes Mindeskrifter, som kaldtes Evangelier, almindelig antagne og læste af Menighederne, og 50 Aar senere en anden Række Evangelier, som havde fortrængt de første og var blevne „antagne uden Modsigelse af hele Guds Kirke under Himmele“. En saadan Paastand er latterlig. Det er jo ogsaa ovenfor bevist, at Justin citerer netop de Evangelier, som vi nu har. Han taler ogsaa om Kristus som „Logos“ (det er Ordet), som blev Kjød, og ingen anden af Apostlene end Johannes bruger dette Udtryk, og det er en uomstødt Kjendsgjerning, at Johannes-Evangeliet var det sidst forfattede af de fire Evangelier, og det er ogsaa vist, at dette Evangelium var almindelig anerkjendt i den første Halvdal af det andet Aarhundrede. Det kan derfor ikke være Tvil underkastet, at Justin Martyr mener de fire Evangelier, som vi nu har, naar han taler om „Apostlenes Mindeskrifter, som kaldes Evangelier“. (Sammenlign International Cyclop., Tischendorf, Hug og Enderick). Her har vi altsaa et afgjørende Vidnesbyrd for Evangeliernes Egthed.

Clemens Romanus, antigens den Clemens, som Paulus omtaler i Filipp. 4, 3, har til den korinthiske Menighed skrevet et Brev, som vi endaa har. Affattelsen af dette Brev sættes omkring 69 og 96. De Græde, som taler for den første Dato, er dels den, at Clemens omtaler Ofringerne som flodende Sted i Templet i Jerusalem, da han skrev, og det er jo bekjendt, at Jerusalem med Templet blev ødelagt Aar 70, dels den Omstændighed, at Clemens var Biskop i Rom fra 68 til 77. (Konferer Tischendorf: „Naar blev vore Evangelier forfattede“.) Det fremgaar klart, at det nye Testaments Skrifter ikke forelæs samlede paa hans Tid, men var dog kjendte. Foruden at han anfører næsten ordret Steder af Matthæus, Lukas, Hebræerbrevet og nogle af Paulus's Breve, siger han: „Tag i dine Hænder Brevet fra den velsignede Apostel Paulus. Hvad har han skrevet til dig i Kristendommens Begyndelse? Visselig gav han eder ved guddommelig Indgivelse Forskrifter angaaende sig selv, Kefas og Apollos.“ (Konferer 1 Kor. 1, 12.)

Saa har vi syv Breve af Ignatius, Biskop i Antiokia. Disse Breve er forfattede mellem 107 og 115. Det første Aarstal er det sandsynligste. I dette Brev

Til dem, som har Skat at betale paa Vand og Lotter i Pierre Co. Wash.:

Nu kan Skatten for 1897 betales; Vi vil ogsaa i Aar betale Skat og sende Kvittering til dem, som sender os 25 Cts. for hver Lot med nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Addition.

En del Venner sender os en større Pengesum, end der udkrives for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Overskudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen til gode.

T. L.

Kom Seattle menighed ihu. Se artiklen i „Herold“ no. 8 for dette aar. Indbetal eders bidrag til eders respektive prester, derved spares postporto. Gud elsker en glad giver!

P. HOLMGREN.

MERCHANT TAILOR

ORDERS PROMPTLY EXECUTED
PRICES LOW.

951 R. R. Str. TACOMA, Wn.

Pacific Districts Prester.

Berg, N. L. Kalispell, Mont.
Blackman, L. J. 201 Everett, Wn.
Brovig, T. L. Port Clarence, [Alaska].
Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Gundersen, H. M. 119 Pontius [Ave. Seattle, Wash].
Grönsberg, O. 1414 10th Street. [Oakland, Cal].
Hagoes, O. 121 Peabody Str. New [Whatcom, Wash].
Harstad, B. Parkland, Wash.
Hoel, C. S. B. 1631 Howard Str. [San Francisco, Cal].
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingebrigtsen, C. B. Rockford, [Wash].
Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt [Strs. Eureka, Cal].
Johansen, J. 521 Nelson Ave. [Fresno, Cal].
Larsen, T. Parkland, Wash.
Nissen, L. Wilbur, Wash.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Rödsäter, Theo. A. Anaconda, [Mont].
Sperati, C. A. 2550 S. J. Street [Tacoma, Wash].
Stensrud, E. M. 2017 Howard [Str. San Francisco Cal].

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:

Et Aar i Forstud 50 Cts.

Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.
Larsen, Parkland, Wash.
Man bør helst sende Penge
i Money Order, som lyder
paa Parkland, Wash.

forekommer hyppige Citater af
Johannes's Evangelium, især af
sjette Kapitel. Desuden har han
ogsaa Citater af Matthäus. Det
er altsaa klart, at Evangelierne
maa have været tilgængelige paa
hans Tid.

Mere.

Retten til at erklære Krig
tilkommer i de monarkiske Lan-
de Herskeren. Vort Lands For-
fatning har derimod givet denne
Ret til Kongressen. I Forfat-
ningsmødet i Filadelfia gjorde i
Begyndelsen den Mening sig
gjældende, at man skulde gi
Senatet denne Ret, fordi man
troede, at denne lille Samling i
dette alvorlige Spørgsmaal skulde
træde op med større Raaskhed,
Visdom og Bestemthed end den
samlede Kongres. Derimod blev
det gjort gjældende, at Krigs-
erklæringen er en Sag, som til
hører den øverste Myndighed og
følgelig maa lægges i Hænderne
paa hele den lovgivende Del af
Forbundsregjeringen. Denne
Mening trængte igjennem og blev
lovfæstet.

Naar Kongressen erklærer Krig,
saa sker det i Form af en Lov,
der blir vedtaget af et Hus og der
efter sendt til det andet og vedtaget
der. I den Skikkelse, hvori Er-
klæringen er antaget af hele Kon-
gressen, blir den da, som enhver
anden Lov, forelagt Præsidenten
til Underskrift. Han kan sam-
tykke i den eller sige, at han er
imod den og sende den tilbage til
Kongressen; i det sidste Tilfælde
skal der en Flerhed af to Trediedele
i begge Huse til for at gjøre
den til Lov. Heraf fremgaar
det, at Præsidenten med lidt over
en Trediedel af de tilstedeværen-

de Medlemmer af Senatet eller
Huset kan forpurre Kongressens
Krigserklæring.

Kun to Gange har Kongressen
gjort Brug af denne Ret. I Aaret
1812 erklærede den Storbritannien
Krig, og denne Akt blev god-
kendt af Præsident Madison; i
1846 vedtog den en Beslutning
om at „Mexiko bar sig ad, som
om det stod paa Krigsfod,“ og
denne Beslutning blev af Præs-
ident Polk ophøjet til Lov.

Spanien har havt Cuba i Eie-
siden det i Aaret 1511 blev taget af
Diego Velasquez, altsaa i næsten
fire hundrede Aar. Det har utvil-
somt gjort sig uværdigt til sin
historiske Ret til Øen i ved Van-
styre og Grusomhed og ved sin
Udygtighed til at bringe Orden
tilvele. Spanien har vanskjøttet
Cuba lige som det har vanskjøt-
tet sit eget Land og sine andre
Kolonier. Det har gjort sig skyl-
digt i himmelraabende Ugjørnin-
ger. Det har skavet, udperset
og trukket paa de indfødte i
Kolonierne. Fra Pizarro, Cortes
og Alba til Weyler ligger et Mel-
lemrum paa 300 Aar, og dog har
Weyler paa Dørtærskelen til det
tyvende Aarhundrede huseret
lige saa fælt som sine Forbilleder
før i Tiden i Mexiko, Peru og
Nederlandene. Sammenstøvnin-
gen af hundredetusinder af Cu-
banere indenfor Fæstningskano-
nernes Omraade, Brændingen af
en Mængde Gaarde og Ødelæggel-
sen af de dyrkede Jorder for at
ta ifra Insurgenternes Næring og
Beskyttelse gir Bevis nok paa
det.

Naar altsaa Spanien taber Cu-
ba, ligesom det har tabt sine an-
dre amerikanske Kolonier, saa er
dette et Tab, som det rigeligt har
fortjent. Men hvem har faaet
Retten til at træde op som Hevner
og paaføre Spanien Krig? Fal-
der Humanitetshensyn i dette
Tilfælde alene ud til Fordel for
Cubanerne? Kræver ikke Huma-
niteten ogsaa, at man tænker
paa den Jammer og Elendighed,
som maa komme over det Land,
der paaar sig Hevnerens Rolle?

Forbundets Gær.

En blodig og lanvarig Krig
var det, som gjorde det muligt
for de amerikanske Kolonier at
opnaa Uafhængighed og danne et
egent Styre; men af dette kriger-
ske Udspring har der senere hen
ikke været meget at spore. Det
saa jo slet ikke i deres Plan, som
grundede Republikken, at denne
skulde være et mægtigt Militær-

Tacoma Marked.

HVEDE,

Club.....pr. Bushel 82 Cts.
Blue stem.... " " 85 Cts.

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$23 til 24.00
Hø, Timothei " " 16.00
" Kløver " " \$13 til 12.00
" Alfalfa " " \$10.00
Halm " " 6.00
Mais " " \$21.00
Bønner pr. bush. 1.90
Tørrede Erter pr. 100 lb. 1.75
Grønne " " 2.25
Humle.....pr. Pund 9 til 12 Cts.

FLOUR.

Olympic.....pr. bbl. \$4.55
Swan..... " " 4.60
Snowball..... " " 4.50
Idaho..... " " 4.30
Winner..... " " 3.75
Daisy..... " " 3.75
Big Bend..... " " 4.30
Havremel..... " " 4.40
Rugmel..... 100lb 2.15

FEED.

Knust Byg pr. Ton. \$21.00
Bran " " 16.00
Shorts " " 18.00
Hvede " " \$24 til 25.00
Chicken feed " " 22.50
Chop " " \$18 til 19.50
Knust Mais " " 21.50
Oljekage " " 35.00

POTETES.

Barbanks pr. Ton fra 7 til 88
Gulrod pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødboder " " 50 Cts.

FRUGT.

Æbler pr. Box \$1.06 a \$1.50
Citroner " " \$2.50 a \$2.75
Apeliner " " \$1.75 a 3.00

SMØR OG OST.

Wash. Meieri Smør pr lb. 25c
Øst. " " pr. lb. 21c.
Øst pr. lb. 11 a 12½c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin \$4.00 a \$6.00
Gjæs " " 7.50 a \$8.50
Kalkuner " lb 12 a 13c
Æg " Dusin 13c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Lovende Vægt.)

Stude p. 100 lb \$4.50
Kjøer " " 3.50 a \$3.75
Svin " " \$4.50
Faar " " \$4.25

Gekjendtgjørelse.

Alle Prester i Pacific Distrikt
af den Norske Synode anmodes
herved om at indsende sine Ind-
beretninger og Parochialrap-
porter til Pastor L. C. Foss,
Stanwood, Wash., og ikke til
mig. B. Harstad.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Receptur Hus for det nye Ransingskøb for Emigranter
for Barge Office

Christelig Høveder for Dub
vandrerne og andre Væsende
Pastor G. Petersen, Emigrantmissionær,
træffes i Pilgrim-Hus og
haar Emigranterne bl med
Road og Daab.

Godt Jour - Kommer fra Helten, 1/2 Mile fra Big
1 1/2 Mile Street Car for til Eeren

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaska-
farere faaes hos vor erfarne
Skohandler og Skomager S.
Olson 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du
ønsker, og du skal se, at
Olson baade har, hv du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden hand-
lende.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 12th & Pacific Ave
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2-4 and 7-8 P. M.
Sundays 2-3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Guitarer.

Iste Klasses Guitarer og andre
Instrumenter fabrikeres til bil-
ligste Priser.

For nærmere Underretning
skriv til eller besøg G. A. Skug-
rud, Parkland, Wash.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH

Practical Horse Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave

Telephone 101 Tacoma Wash.

* * Mt. Tacoma Route * *

Tacoma & Columbia River Ry.
Effective January 25, 1898. TIME CARD.

Going South.

No. 1 A. M. Tue, Thur. and Sat.	No. 3 A. M. DAILY	No. 5 P. M. DAILY	No. 7 P. M. DAILY
Tacoma	7.45	10.45	3.45
Parkland	8.18	11.18	4.18
Lake Park	8.25	11.25	4.25

Going North.

No. 2 A. M. Tue, Thur. and Sat.	No. 4 A. M. DAILY	No. 6 P. M. DAILY	No. 8 P. M. DAILY
Tacoma	7.40	9.10	1.10
Parkland	7.08	8.38	12.38
Lake Park	7.00	8.30	12.30

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt.
Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

Lindahl

Photographer.

Studio 919 C Street.

TACOMA, WASH.

Herman Grant Co., 4. Apr. 1898.

Rev. T. Larsen!

Jeg skal nu sende Pengene for Herold; samtidig sender jeg ogsaa en venlig Hilsen igjennem Herold til Pastor Harstad og de Venner i Big Bend, som jeg nylig forlod. Det var en Glæde igjen at faa samles med de kjære i Hjemmet, som jeg forlod for 10 Aar siden.

Da jeg nu fremdeles kommer til at være her, vilde De være af den Godhed at erindre vore norske Brødre i Big Bend? Maa-ske der kunde gives Anledning til at sende dem en Prest en Gang imellem.

Her i Minnesota har det været koldt i det siste, men det stunder til Vaaren. Saa en venlig Hilsen ifra.

Raudi C. Olsrud.

Pacific Lutheran Højskole.

Parkland, Wash.

Vaarterterminen begynde
Onsdag den 30te Marts, 1898.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er be-
stemt:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her "Bookkeeping", Hur-

tigskrift "Typewriting" o. s. v.

3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.

4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Quod det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Værelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn

i Religionskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

N. J. Hong.

Parkland, Wash.

Menigheden i Parkland havde Gudstjeneste Skjærtorsdag, Langfredag og første og anden Paaskedag. Langfredag havde vi ogsaa Altergang. Der var rig-

heder at beskytte Forbundets Elendom og tvinge Folk til at lyde dets Love.

Delt blir Armeen i Divisioner, der har Holdsteder paa forskjellige Kanter af Landet, og Divisionerne deles igjen i Regimenter. Af disse gives der fem ved Artilleriet, hvert paa tolv Batterier, ti ved Kavalleriet, hvert paa tolv Skvadroner, og 25 ved Infanteriet, hvoraf ethvert tæller 10 Kompanier. To Kavalleri — og like saa mange Infanteriregimenter bestaar af farvede, og efter de foresattes Dom staar disse i Brugbarhed aldeles ikke tilbage for de hvide Tropper.

Officererne, under hvis Befaling Forbundshæren staar, har næsten uden Undtagelse faat sin Uddannelse ved Militærakademiet i West Point, N. Y., om det end ikke er umuligt for Soldater og Underofficerer, som mærker sig ud, at bli optagne i Officerskorpset. I Militærakademiet er der en Plac for hvert Kongresdistrikt, for hvert Territorium og for Columbiadistriktet og desuden ti for hele de forenede Stater. Saa snart en Plac blir ledig, har efter Sædvane Distriktets Idstedtræder i Kongressen Ret til at pege ud en Efterfølger, og denne blir udnævnt af Præsidenten. Den, der har staaet sin Prøve ved Akademiet, har Ret til at faa en Stilling i Hæren som Sekundløjtnant, og hvis der ikke er Stillinger nok for alle, som søger efter dem, saa blir de overflødige sat paa en Liste, hvorfra de Stillinger fyldes, som blir ledige.

Den øverstbefalende over Hæren er ifølge Forfatningen Præsidenten. Men den egentlige Kommando fører han ikke, det gjør en højere Officier, der i Regelen har en Generalmajors Rang. Kun sjældent har Kongressen givet den højstkommanderende en Generalløjtnants Rang, og kun en Gang efter Washingtons Dage er det forekommet, at en Officier er blit året med en Generals Værdighed. Det var General Grant, som Kongressen umiddelbart før hans Død ophøjede til denne Post.

Den øverstkommanderende har naturligvis kun at lede den egentlig militære Tjeneste, i Freden at uddanne Tropperne og i Krigstid at lede Hærfæden. Men Styrelsen af det hele Hærvæsen ligger i Krigsdepartementets Hænder, i hvis Spids Krigssekretæren staar.

Mars.

rige, der, ligesom fordum Rom, skulde glimre for Verden ved sine Krigsbedrifter. Tvertimod, Boerne i de oprindelige 13 Stater rev sig løs fra Moderlandet alene af den Grund, at de vilde uhindret af fremmed Ærgjerrighed og fremmed Erobringslyst i Fred arbejde paa sit Lands Udvikling; og da den efter har de bedste Statsmænd i de forenede Stater sat sin største Ære i at bevare Freden, saa at Borgerne i Ro og Sikkerhed kunde varetage sine Sysler.

Denne Fremgangsmaado har da ogsaa gjort det muligt for de forenede Stater at indskrænke sine Udgifter til Hæren til det mindst mulige; naar man kaster et Blik paa de vældige staaende Hære, hvorved det i Jern strutter Europa anspænder sine Bølgers Skatteevne til det yderste, saa kan man i Grunden paa-staa, at der ikke gives nogen Hær i de forenede Stater. For i Betragtning af vort Lands uhyre Udstrækning, hvad har de 25,000 Mand at betyde, hvoraf vor Forbundshær bestaar?

Men heller ikke de forenede Stater kan helt ud undvære Krigsmagt. I hvorvel det, som sagt, er en staaende Regel at undgaa Sammenstød med andre Magter, saa linge det gaar an for Ærens Skyld, saa kan der dog komme Tilfælde, der tvinger dem til at føre Krig, og paa denne Mulighed maa de være beredte. Vistnok kan Præsidenten i dette Tilfælde indkalde Forbundets værnepligtige Mandskab under Fane, og i kort Tid kan der være samlet en Hær, som faa Stater kan opvise Magen til. Men Tallet paa Soldaterne gir ingen Sikkerhed for Seieren, de maa ogsaa være godt rustede og tilstrækkeligt oplærte. Den almindelige Værnepligt, der er gjældende i Europa, kjender man vistnok ikke til hos os; vor Hær blir i Fredstid gjort fuldtallig ved Hverving af Unggutter, og den, der har tjent ud sin Tid vender da for bestandig tilbage til det borgerlige Liv. Men like vel har ogsaa hos os den staaende Hær i Tilfælde af Krig en stor Betydning, idet den yder Materiale til de enkelte Regimente. Men der er desværre ogsaa i Tidstid altfor ofte Anledning for enkelte Døle af Hæren til at tjene Landet; ti omendskjønt Kampene med Indianerne, som i tidligere Aar plejede at holde talrige Regimente i Aande, nu til Dags næsten er faldne helt bort, saa forekommer det dog ofte, at Forbundshærmænd maa skride ind for ved indre Urolig-

tig mange, som gik til Guds Bord. Prækenen bestod i Op- læsningen af hele Kristi Lidelses- historie uden Tillæg af menneske- lig Tydning. Det var den ypper- ligste Langfredags gudstjeneste, som den, der skriver dette, har været Vidne til. Skjærtorsdag tog vi Afsted med det hidtil brugte Kirkelokale i Skolens anden Høide, og Langfredag tog vi i Brug det nye Lokale i Sko- lens første Høide.

Der var lagt en stor Arbej- de paa det for at gjøre det skik- ket til sin Bestemmelse. Kvin- deforeningen gav Stødet til Fore- tagen det, og Mændene traadte til og tog fat paa det og førte det til Ende. Vægge og Himling blev rappede, nyt Gulv blev lagt, og alt Træverk blev ojet. Alter- raling og Knæfald samt flere Du- sin rigtig gode Stole blev skaf- fede til Væle af Kvinderne. Varmeledning og elektrisk Lys er der ogsaa i Lokalet. Ved Enden af dette er der indrettet et meget pent Sakristi. Guds- tjenesterne paa de tre første Dage blev forettede af Pastor Larsen, der nu er Pastor Har- stads Istedtrader. Gudstjene- sten paa anden Paaskedag blev holdt af Pastor Moses, der nylig er kommen hid fra Decora, Iowa.

Onsdag Eftermiddag d. 13. April var Kvindeforeningen sam- let hos Mr. T. Sætra. Pastor Larsen holdt som sædvanligt An- dagt. Pastor Moses var ogsaa tilstede og holdt en kort Tale om Kvindernes velsignelsesrige Virk- somhed for Guds Rige. Han sa ogsaa, at baade Kvindeforenin- gen og Menigheden i Parkland havde gjorde et kraftigt Skridt fremad siden sidste Gang, han var her. Dette var vel for en tre Aar siden. Et Brev fra Sömands- prest Jacob Bö blev oplæst. Han har nok bragt i Erfaring, at Kvindeforeningen i Parkland ik- ke staar tilbage, naar der er Tale om at støtte Potetagneder, der har Guds Riges Udbredelse til Maal. Den 27. d. M. skal Kvin- deforeningen samles hos Mrs. Marie Olsen.

I Dag den 14de April reiset Pastorerne Larsen og Moses til Tacoma.

Ifølge Privatbrev fra Pastor Harstad var han tilbage til Dyon d. 29. Mars for at ta imod Høise- tællerne fra Kalifornia.

Pastor og Fru Christensens Baby var forleden et aar gam- mel. Menigheden i Genesee og en del andre venner var i den an- ledning samlede i prestehuset. Geburtsdagsbarnet fik mange vakre gaver. Det gjør godt at høre at folk er snille med sine præstefolk.

Pastor Nissen bekjendtgjør, at han har til Salgs følgende Bo- ger:

- Maa, E. Fira hundrede For- tellinger for Skolen og Li- vet. Indb. \$1.50
- Schmidt, Harald, Troesvid- nerna, en Forklaring over Martyr- og Helgennavne ne i Almanakken, 128 Si- der, Omslag. 0.35
- Hans Bosted er: Wilbur, Wa.

Den første Bog kjender vi godt; den er udmærket. Den anden har vi soet varmt anbe- falet. Altsaa, Bogelskere, be- nyt Anledningen.

Betalt for Herold.

Hernt Pederson, Everett, Wa, J. J. Löken, Alhalstad, N. Dak, B. Tykelson, Manchester, Minn, hver \$1.00, John Viset, Iver O. Sollid, M. Ulland, Mayville, N. Dak, J. H. Hanson, Iver E. Acker, Hillsboro, N. Dak, Hans P. Oistad, Albert Lea, Minn, Ole Hanson, Hartland, Minn, Randi C. Olsrud, Herman, Minn, J. J. Hjelsrud, Garfield, Minn, O. L. Clansou, Rushford, Minn, Mrs. Margit L. Sondraal, Mrs. John Brökken, Horace, N. Dak, John Gundeshus, Mayville, N. Dak, Amund A. Lindalen, Hick- son, N. Dak, Hannah A. Halvor- son, Conray, Iowa, R. Pederson, Lake View, Wash, hver 50 Cts, T. O. Thorsen, T. A. Melhus, Wheaton, Minn, H. J. Helleksen, Fairmount, N. Dak, Martin Chri- stopherson, Hayward, Minn, hver 25 Cts.

Bidrag til Pac. Luth. University.

Harstads Kvindeforening, Byg- land, Minn. (Past. K. Hovde's Kald), \$8.00.

Til P. L. U's. Husholdning.

Medtaget fra Mrs. O. Bälcum, Parkland, Wash, 6 Dus., Eg. Parkland, Wash, 14de April, '08. T. Larsen, Kasserer.

METROPOLITAN SAVINGS BANK

Incorporeret 1889

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3. Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften

Substallørter
 P. M. Carson.
 R. W. Guss.
 W. G. Selvig.
 P. O. Vandervilt.

\$200,000
 President
 U. Vretholm
 Cashier
 A. O. Cashier.

Directors.

Denner G. G. Stiles, C. W. Briggs, P. W. Anderson, G. E. Gelmer, Geo. Deemer, Geo. P. Galen, P. M. Carson, C. W. Guss, P. O. Vandervilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar o. 1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsbillaar. Anbidninger paa alle Stier i Europa. De Kandinaviane og dettske Sprog talet.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
 Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. Tacoma Wa. S.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BEPLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL. : 100,000.

A. S. Johnson, President
 G. Strömberg, Vice President
 G. G. Gustafson, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindbetalinger.
 Kjøber og sælger Bærlar paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Royal Order" paa alle Postadvertiser i Norge, Sverige Danmark og Finland.
 General Agenter for de største transatlantiske Lan og Havs Linier.
 Agenter for alt udsolgt N. B. K. A. Land i Washington.

Where is the place They Save Money

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Osage Flour	\$1.25 per bu., per 100 \$1.90
White Swan Flour	1.20 per bu., per 100 1.80
White King Flour	1.15 per bu., per 100 1.70
Gold Dust Flour	1.10 per bu., per 100 1.70
Winnipeg Flour	95 per bu., per 100 1.70
Big Bush Flour	1.15 per bu., per 100 1.80

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per 100 \$4.30.

5 Gl. Keegs Gold Drip Syrup
 Fruit Jar's measure, pts 55 1/2 Qts 65 1/2 Gl. 75 1/2.
 Arbuckle's Coffee, 15c.
 2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckle's 25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.